

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **R.V.**, trvale bytem ..., t.č. ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 6.8.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2017 č.j. 801 025 2063/315-LO o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2017 č.j. 801 025 2063/315-LO a jemu předcházející rozhodnutí č.j. R-12.1.2017-427/801 025 2063 ze dne 12.1.2017 se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 6.8.2017 podanou k poštovní přepravě dne 7.8.2017 a doplněnou k výzvě soudu se žalobce domáhal zrušení *napadeného rozhodnutí* žalované ze dne 12.7.2017 č.j. 801 025 2063/315-LO, jehož kopii následně připojil, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ* č.j. R-12.1.2017-427/801 025 2063 ze dne 12.1.2017, jímž mu byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod, neboť nezískal potřebnou dobu pojištění, když dle posudkového závěru lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 7.12.2016, který byl potvrzen i posudkem lékaře ČSSZ vypracovaným dne 28.6.2017, byl uznán od 7.8.2008 částečně invalidním dle § 44 odst. 1

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve znění účinném do 31.12.2009, avšak v rozhodném období, tj. od 7.8.1998 do 6.8.2008, získal pouze 3 roky a 351 dní (poznámka: *správně 2 roky a 351 dnů pojištění*) a v rozhodném období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity, tj. v době od 15.2.2006 do 14.2.2016, pouze 0 roků a 273 dnů pojištění. Dále bylo v odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.7.2017 uvedeno, že od 7.8.2008 do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídal postižení uvedenému v kapitole XIV., položce 4, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009, pro které je stanovena míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 25-35%. Lékař ČSSZ stanovil míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce na horní hranici daného rozmezí, tj. 35 %, zároveň neshledal důvod k jejímu zvýšení ve smyslu § 6 odst. 4 citované vyhlášky; od 1.1.2010 se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole XII položce 4b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35% a lékař ČSSZ pro dlouhodobost kožního onemocnění s častými relapsy a postižením kloubů, ale bez významného omezení jejich hybnosti, stanovil míru poklesu na horní hranici daného rozmezí, tj. 35%, a zároveň neshledal důvod k jejímu zvýšení ve smyslu § 3 citované vyhlášky. Rovněž bylo uvedeno, že žalobce se stal invalidním dne 7.8.2008, tj. ve věku 27 let, a v rozhodném období od 7.8.1998 do 6. 8. 2008 získal pouze 2 roky a 351 dnů pojištění namísto potřebných 4 let, tudíž požadavek na dobu pojištění stanovený v § 40 zákona ve znění účinném do 31.12.2009 tak nebyl splněn a částečný invalidní důchod nemohl být podle § 43 písm. a) citovaného zákona přiznán. Vzhledem k tomu, že žalobce ke dni vzniku invalidity nedosáhl věku 38 let, nelze potřebnou dobu pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod posuzovat v období 20 roků před vznikem invalidity. ČSSZ dále posoudila nárok žalobce na invalidní důchod s přihlédnutím k době pojištění získané ke dni podání žádosti o invalidní důchod, tj. ke dni 15.2.2016, a v tomto posunutém rozhodném období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity, tedy v období od 15.2.2006 do 14.2.2016, získal pouze 273 dnů pojištění, tudíž požadavek na dobu pojištění stanovený v § 40 zákona tak nebyl splněn a invalidní důchod nemůže být podle § 38 zákona ve znění pozdějších předpisů přiznán. Závěrem bylo uvedeno, že v rozhodnutí ze dne 12.1.2017 bylo v odůvodnění chybně uvedeno, že za období od 7.8.1998 do 6.8.2008 získal pouze 3 roky a 351 dnů pojištění, když získal pouze 2 roky a 351 dnů, jak plyne i z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který je nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 12.1.2017, ale tato chyba je však bez vlivu na zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod, neboť i tak nesplnil požadavek na dobu pojištění stanovený v § 40 zákona a invalidní důchod mu nemůže být podle § 38 citovaného zákona přiznán.

Na straně 6 rozhodnutí ze dne 12.7.2017 však bylo ještě uvedeno ve třetím odstavci začínajícím slovy „V rámci napadeného rozhodnutí ...“, že *získaná doba pojištění činila v předchozích 10 letech před vznikem invalidity 2 roky a 351 dnů namísto potřebných 5 let*, v posunutém rozhodném období od 15.2.2006 do 14.2.2016 pouze 273 dnů pojištění, k datu vzniku invalidity nedosáhl věku 38 let, a rovněž nebylo prokázáno, že se stal invalidním následkem úrazu, proto nebyly splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu, proto ČSSZ nezbylo, než rozhodnutí ze dne 12.1.2017 potvrdit a námitky zamítnout.

Žalobce v žalobě a jejím doplnění vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, popsal svůj nepříznivý zdravotní stav (*od 12 let trpí lupénkou*), který se neustále zhoršuje a opětne nebyly posouzeny jeho nemoci či jeho zdravotní stav dle skutečných lékařských zpráv LPK Plzeň dne 7.12.2016, když byl několikrát ve výkonu trestu hospitalizován v Brněnské nemocnici, proto se domáhal přiznání invalidity a výplaty invalidního důchodu; k době pojištění uvedené žalovanou v OLDP sdělil, že ji nemůže ani potvrdit, ani vyvrátit.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně

žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 7.12.2016 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách lékařem ČSSZ pracoviště Plzeň dne 28.6.2017 soud zjistil, že žalobce byl uznán částečně invalidním dle § 44 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, když jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XIV., položce 4, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009 a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činila 35% (tato míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna); od 1.1.2010 bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 4b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 uvedené vyhlášky nebyla změněna. *Datum vzniku invalidity: 7.8.2008 (nález Vězeňské nemocnice Brno), doba platnosti posudku: 30.11.2020.*

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 24.10.2017 uvedla, že žalobce proti stanovení stupně invalidity a data vzniku invalidity ničeho nenamítá a předmětem sporu je pohled na splnění podmínky získání potřebné doby pojištění. Dále žalovaná citovala znění příslušných paragrafů zákona a zdůraznila, že pro nárok na invalidní důchod musí být současně splněny dvě zásadní podmínky, a to vznik invalidity a získání potřebné doby. Výchozím bodem komplexního posouzení nároku žalobce na invalidní důchod tedy je konstatování, že se stal dnem 7.8.2008 invalidní. Desetileté období před tímto datem představuje dobu od 7.8.1998 do 6.8.2008, v němž, jak je uvedeno na OLDP, byla zhodnocena doba pojištění představující 1 081 dnů, tj. 2 roky a 351 dnů pojištění. V tomto desetiletém období získal žalobce pouze 2 roky a 351 dnů pojištění, nikoliv potřebných pět roků pojištění. Žalovaná také přistoupila k posouzení splnění potřebné doby pojištění ke dni uplatnění žádosti o invalidní důchod. Tuto žalobce uplatnil prostřednictvím Věznice Plzeň - 444 dne 15.2.2016. Desetileté období pro ověření získání potřebné doby pojištění v rozsahu 5 let tak představuje dobu od 15.2.2006 do 14.2.2016, avšak žalobce však v tomto období získal pouze 273 dnů pojištění, nikoliv potřebných 5 roků pojištění. Na danou věc negativně dopadá skutečnost, že žalobce od 17.11.1998 de facto nepracoval, nebyl dlouhodobě zaměstnán, byl v minimální účasti na důchodovém pojištění. Závěrem žalovaná setrvala na svém rozhodnutí ze dne 12.7.2017 a navrhla zamítnutí žaloby, protože žalobce nesplnil podmínky pro nárok na invalidní důchod (výplatu tohoto důchodu).

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 12.7.2017 bylo žalobci doručeno dne 17.7.2017. V založené žádosti žalobce o invalidní důchod sepsané dne 23.6.2008 je uvedeno, že po skončení povinné školní docházky v letech 1996-1998 se učil v SOU Plzeň Vodní stavby (poznámka: nedoloženo) a v žádosti sepsané dne 15.2.2016 je uvedeno, že v období 1995-1998 se učil ve Středním odborném učilišti Plzeň-Karlov, avšak žádný doklad o době učení v uvedeném období se ve spisu nenachází, ani není patrné, že by žalovaná v tomto směru provedla nějaké šetření, či případně vyzvala žalobce k upřesnění označení učiliště a doložení doby, kdy učiliště navštěvoval. Založené doklady o době pojištění žalobce (např. *Evidenční listy důchodového pojištění, doklady o evidenci uchazečů o zaměstnání i doba pobírání hmotného zabezpečení*) odpovídají obsahu OLDP zpracovaného dne 22.12.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise**

či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*. Zdejší soud na rozdíl od žalované posoudil obsah žaloby i jejího doplnění tak, že žalobce namítá datum vzniku invalidity, když dle něho lupénka, kterou trpí od 12 či 15 let, se stále zhoršuje, a také, že jeho celkový zdravotní stav nebyl správně posouzen.

Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 27.2.2018* za účasti odborného lékaře z oboru kožního lékařství (žalobce nebyl přítomen), avšak předtím zdejší soud k žádosti komise vyžádal u Vězeňské služby ČR, Vazební věznice a ústav pro výkon zabezpečovací detence Brno, kde byl žalobce opakovaně v době výkonu trestu hospitalizován, nezbytné lékařské zprávy – uvedená Věznice Brno vyhověla obratem a komise tak pro posouzení zdravotního stavu žalobce měla k dispozici veškeré lékařské zprávy od 7.12.2006 do současné doby.

Z obsahu tohoto posudku ve znění usnesení ze dne 25.4.2018 o opravě vady posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Od 21.12.2006 do 31.12.2009 byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb., nebyl plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Od 21.12.2006 do 31.12.2009 šlo o pokles schopností soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nedosahoval však 66%, nešlo o schopnost soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení jen za zcela mimořádných podmínek. Dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronické kožní onemocnění - lupénka generalizovaná s pravidelnými exacerbacemi a s podezřením na postižení kloubů. Dle anamnézy se u žalobce onemocnění projevilo cca od 15 let, ke zhoršení, generalizaci projevů po celém těle dochází od roku 2006, kdy byl pro uvedené potíže poprvé hospitalizován při výkonu trestu. Od té doby byl hospitalizován pro opakované exacerbace, dle doložených lékařských zpráv ke zhoršení došlo vždy v důsledku vynechání celkové i lokální léčby. Během hospitalizace vždy došlo k dobrému efektu léčby se zklidněním a ústupem kožních projevů. Stanovená zdravotní klasifikace žalobce nebyla v průběhu výkonu trestu změněna. PK MPSV se shodla s posouzením lékařem OSSZ a ČSSZ a od 1.1.2010 rovněž hodnotila chronické postižení kůže a míru poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XII, položky 4b) přílohy vyhlášky (č. 359/2009 Sb.) 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále bylo uvedeno, že se jedná o středně těžké funkční postižení; postižení lupénkou je chronické, generalizované s častými exacerbacemi; je podezření na postižení kloubů pro bolesti, není však prokázáno závažnější omezení hybností, páteř i klouby horních a dolních končetin jsou bez deformit s normálním rozsahem pohyblivosti, rovněž laboratorně nejsou přítomny zánětlivé parametry. Komise byla i v souladu s hodnocením zdravotního stavu žalobce s lékařem OSSZ i ČSSZ pro dobu před 31.12.2009, kdy byl od 7.8.2008 uznán částečně invalidním dle § 44 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XIV., položce 4, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009 a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti činila 35% (*tato míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna*). Oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ však *komise stanovila vznik invalidity dnem 21.12.2006*, kdy je

objektivizováno zhoršení kožního onemocnění s generalizací a v dalším průběhu jsou pak lékařskými zprávami z hospitalizací doloženy exacerbace lupénky a průběh další léčby. Stanovení horní hranice procentuálního rozpětí zohledňuje i další uvedená zdravotní postižení a jejich dopad na míru poklesu pracovní schopnosti. Nejsou prokázány následky po v anamnéze uvedených četných úrazech, psychický stav je kompenzovaný, po prodělané virové hepatitidě C není prokázán virus v krvi, laboratorní vyšetření metodou PCR HCV bylo opakovaně negativní. Dále bylo uvedeno, že pro žalobce není vhodné dosavadní zaměstnání zedníka, není schopen práce s chemikáliemi, v prostředí chladném, prašném a vlhkém; je schopen práce s možností dodržování režimových opatření, správné životosprávy, vhodná rekvalifikace k jiné profesi, event. je schopen využití dosažené kvalifikace při lehčích zednických pracech v interiéru. Komise stanovila dobu platnosti posudku (*lhůta KLP*) s ohledem na další vývoj onemocnění 30.11.2020. Závěrem pak uvedla, že prokázané výrazné zhoršení zdravotního stavu po datu napadeného rozhodnutí a jeho dopad na míru poklesu pracovní schopnosti je možné zohlednit jen v posudku na základě nové žádosti o změnu stupně invalidity. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Podle § 43 zákona **ve znění účinném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle § 44 odst. 1 věta první téhož zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Podle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Dle § 44 odst. 3 zákona potřebná doba pojištění pro nárok na částečný invalidní důchod se posuzuje podle § 40. Podmínka potřebné doby pojištění se považuje za splněnou, pokud bezprostředně před vznikem částečné invalidity byl pobírán plný invalidní důchod přiznaný podle § 42 odst. 1, popřípadě podle obdobných ustanovení předpisů platných před 1. lednem 1996.

Podle § 39 odst. 1 uvedeného zákona je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle § 40 odst. 1 téhož zákona činí potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku

- a) do 20 let méně než jeden rok,
- b) od 20 let do 22 let jeden rok,
- c) od 22 let do 24 let dva roky,
- d) od 24 let do 26 let tři roky,
- e) od 26 let do 28 let čtyři roky a
- f) nad 28 let pět roků.

V § 40 odst. 2 citovaného zákona je stanoveno: Potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato

doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Podle § 40 odst. 3 téhož zákona pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. m) a n) a dále *doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky.*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

V § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. je stanoveno, že *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 12.7.2017, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).*

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání částečného invalidního důchodu a jeho výplaty z důvodů v ní uvedených. Do 31.12.2009 byla částečná invalidita právně upravena ve shora citovaných ustanoveních § 43 a § 44 zákona. Za soustavnou výdělečnou činnost se považuje podle § 5 věty první vyhlášky č. 284/1995 Sb. shora uvedené činnost vykonávaná tak, že výdělek z ní je stálým zdrojem příjmu, a to i když tato činnost nezakládá účast na důchodovém pojištění. Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 téže vyhlášky rozumí schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení jsou uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky v kapitole I. – XV. Pojištěnec je dále částečně invalidní také tehdy, ztěžuje-li mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně obecné životní podmínky ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 zákona, jejichž okruh stanoví příloha č. 4 vyhlášky zahrnující pod tento pojem závažná zdravotní postižení ortopedická, chirurgická, nervová, smyslová a jím obdobná.

Pro úplnost soud dodává, že do 31.12.2009 podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. V této věci však nebyly shledány podmínky pro toto zvýšení, ani pro snížení až o 10 procentních bodů (§ 6 odst. 5 vyhlášky).

Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 27.2.2018 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl žalobce plně invalidní (od 1.1.2010 se jedná o invaliditu třetího stupně), ale byl částečně invalidní od 21.12.2006 do 31.12.2009 a od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 12.1.2017 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo již od 21.12.2006 a nikoli až od 7.8.2008 u žalobce k poklesu míry schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 35% do 31.12.2009 a od 1.1.2010 činil pokles pracovní schopnosti rovněž 35%, i když předmětný nedostatek, tj. dřívější datum vzniku částečné invalidity, byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ – oddělení námitkové a odvolací agendy LPS (tj. lékařské posudkové služby) v Plzni (vznik invalidity 7.8.2008), když až PK MPSV měla k dispozici lékařské zprávy z hospitalizací žalobce po shora uvedenou dobu, kdy byl ve výkonu trestu.*

Soud samozřejmě přezkoumal i obsah napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2017 a dospěl k závěru i *s přihlédnutím k ustanovení § 67 odst. 2 věta první a § 68 odst. 1 až 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě, obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků a ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků; v odůvodnění se uvedou důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich*

vyjádřením v podkladu rozhodnutí), že **rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2017 i předcházející rozhodnutí ze dne 12.1.2017 obsahují závažné nedostatky**. Tyto nedostatky spočívají zejména v tom, že v rozhodnutí ze dne 12.1.2017 je sice správně citován § 40 odst. 1 písm. a)-f) i odst. 2 zákona, avšak rozhodné období před vznikem invalidity, v němž se zjišťuje, zda pojištěnec získal potřebnou dobu pojištění, je stanoveno kupodivu od 7.8.1998 do 6.8.2008, ač žalobce k datu 7.8.2008, kdy byl původně uznán invalidní dosáhl teprve 27 let, tudíž potřebná doba pojištění se měla zjišťovat před vznikem invalidity po ukončení povinné školní docházky a činit 4 roky.

Přesto žalovaná dle rozhodnutí ze dne 12.1.2017 postupovala, jako kdyby žalobce dosáhl věku nad 28 let a stejného pochybení se dopustila i v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 12.7.2017, kdy uváděla navzájem rozporné údaje (viz *obsah odůvodnění rozhodnutí shora citovaný*). Správně uvedla, že žalobce se stal částečně invalidním ve věku 27 let dnem 7.8.2008 dle posudku OSSZ Plzeň-město ze dne 8.10.2008 (*žádost o částečný invalidní důchod uplatněna dne 23.6.2008*) a tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 6.11.2008, neboť v posledních 10 letech před vznikem částečné invalidity nezískal potřebných 5 let doby pojištění (*naprosto totožná chyba při zjišťování potřebné doby pojištění získané žalobcem*), avšak poté na straně 5 uvedla, že v rozhodném období od 7.8.1998 do 6. 8. 2008 (tj. *posledních deset let před vznikem invalidity*) získal pouze 2 roky a 351 dnů pojištění namísto potřebných 4 let, aby vzápětí naproti tomu na straně 6 uvedla ve třetím odstavci začínajícím slovy „V rámci napadeného rozhodnutí ...“, že získaná doba pojištění činila v předchozích 10 letech před vznikem invalidity 2 roky a 351 dnů namísto potřebných 5 let. *Žalovaná tudíž při rozhodování v roce 2008 i 2017 zcela nesprávně stanovila rozhodné období před vznikem invalidity pro zjištění získání potřebné doby pojištění žalobcem, jelikož žalobce k datu vzniku invalidity 21.12.2006, stejně jako k dříve stanovenému datu 7.8.2008, nedosáhl věku 28 let, ale 26 let/27 let, mělo být postupováno žalovanou ve smyslu shora citovaného § 40 odst. 1 písm. e) a odst. 3 zákona.*

Je tedy nezbytné, aby byla konečně řádně zjištěna veškerá doba pojištění získaná žalobcem před vznikem invalidity, tj. před 21.12.2006, a to již po skončení povinné školní docházky. Jelikož v dávkovém spisu vedeném žalovanou ohledně žalobce soud nenalezl žádné doklady týkající se doby po skončení povinné školní docházky, když dobu pojištění má v OLDP vykázánu až od 17.11.1998, tj. po dosažení 18 let věku, *soud nad rámec této projednávané věci zajistil* u Středního odborného učiliště stavebního, Plzeň, Borská 55, 301 00 Plzeň (dříve SOU n.p. Vodní stavby; sídlo učiliště je i nyní v části Plzně zvané Karlov) *Potvrzení ze dne 20.3.2018 o tom, že žalobce byl v období od 2.9.1996 do 30.6.1998 žákem oboru vzdělávání 36-86-0 Stavební výroba ve Středním odborném učilišti stavebním v Plzni, Borská 55; dále ověřenou kopii Katalogového listu žalobce prokazující dobu jeho studia po výše uvedenou dobu a také ověřenou kopii listiny o převzetí výučního listu (uvedené doklady budou založeny do dávkového spisu pro potřebu dalšího řízení v této věci).* Žalovaná totiž z nezjistitelných důvodů zcela pominula dobu studia žalobce po skončení povinné školní docházky, která je rovněž dobou pojištění, ani žalobce nevyzvala k předložení dokladů, zda po skončení povinné školní docházky pokračoval ve studiu či byl zaměstnán, a tím jej poškodila na jeho právech a současně způsobila, že napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí vykazují vady řízení, které jsou způsobitelné ke zrušení těchto rozhodnutí. Žalovaná tedy nepostupovala ve smyslu § 3 správního řádu (*nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*) a ani v rámci dobré správy, když žalobci neposkytla informace vztahující se k prokázání další doby pojištění zejména do 17.11.1998 (viz *OLDP*) a ani sama v tomto směru nepodnikla žádné

kroky např. dotazem v příslušném středním odborném učilišti. Nelze totiž předpokládat, že běžný občan je v tomto směru znalý právní úpravy ve stejném rozsahu jako osoba pracující v této oblasti, když v této věci ani zaměstnanci žalované zpracovávající rozhodnutí neprokázali znalosti na potřebné úrovni.

Soud ještě podotýká, že tytéž vady řízení obsahuje i již shora zmíněné rozhodnutí žalované ze dne 6.11.2008, kdy rozhodné období před vznikem invalidity bylo stanoveno kupodivu od 25.10.1998 (tj. 18 let věku žalobce) do 6.8.2008 a v něm žalobce získal 2 roky a 351 dní pojištění, tudíž žalovaná všechny tyto rozhodné skutečnosti zohlední v dalším řízení a získá-li žalobce potřebnou dobu pojištění 4 roky před vznikem částečné invalidity, tj. před 21.12.2006, přizná mu výplatu invalidního důchodu od vzniku invalidity, jelikož ani o žádosti žalobce o invalidní důchod ze dne 8.10.2008 nerozhodla v souladu s příslušnými paragrafy zákona tehdy účinného. Za dané situace soud i pro urychlení řízení v této věci nejprve vyžádal posudek PK MPSV za účelem zjištění, zda a od které doby je žalobce invalidní či nikoli, a teprve po jeho doručení a zajištění shora uvedených listin o době pojištění ve věci rozhodl.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 21.12.2006 částečně invalidní a od 1.1.2010 je invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání částečné invalidity od 21.12.2006 dle posudku PK MPSV ze dne 27.2.2018, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 72/2017-99 ze dne 27.4.2018.

Pokud podle žalobce došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, je nutno podat novou žádost u příslušné OSSZ o změnu stupně invalidity, jelikož v tomto řízení byl jeho zdravotní stav posuzován nejdéle k datu 12.7.2017, tj. k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovanou. O tomto postupu byl žalobce poučen již PK MPSV v jejím posudku ze dne 27.2.2018.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. dubna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně